

453. Ó, áldott éj...

Dolce

mf

1. Ó, ál - dott éj! Ra-gyog - va zen - gö ég - bolt, E - zer - nyi
 2. Fény á - rad szét, és fel - ra-gyog a já - szol, E fény ve-
 3. Át - for-mált szív - böől Ő ta-nít sze-ret - ni, Az Ő tör-

hang hir-de - ti: itt az Úr! Bűn át - ka sújt - ja rég - től e vi-
 zet Ő e - lé bööl-cse-ket. Éj mé-lyén é - lő tán - tor - gó vi-
 vé - nye a szent sze-re - tet. Szét-tör - te már a szol - ga - ság - nak

lá - got, Lel-künk-nek fényt, új re-ményt Ő ho-zott. Te fá - radt föld, pezs-
 lág-ra Ó, á - raszd ki él - te - tő fé-nye-det! Te, nagy Ki - rá-lyunk,
 lán-cát, Bi-lincs-ben élsz? Sza-bad-dá Ő te - het. Zsol - tár - ral zeng-jen

dülj, ö - rülj, légy bol - dog, Su-gár-zón vir - rad fé - nyes haj - na - lod.
 szé - na - ágy - ban nyug - szol, De gaz - dag - gá tesz ál - dott szent ke - zed.
 bol - dog há - la - é - nek, Az é - nek szól és úgy ö - rül a szív.

f

Térd - re bo - rulj! Halld, zeng az an - gyal - szó - zat. Ó, ál - dott
Kül - dd, kül - dd el Őt! Így só - vár - gott a lé - lek, S most áld - va
Úr Krisz - tus Ő, E név lesz él - ted fé - nye, Ha - tal - mát

1-2. vers

éj! — Az Úr — e föld - re szállt. Szent éj! Ó, ál - dott
né - zünk, s há - la hang - ja kél: A - tyánk! Ki - rá - lyunk,
áldd, — di - csér - jed szent ne - vét!

3. vers

éj! Szent - sé - ges éj!
né - ked hó - do - lunk.

Rég várt Ki - rály, Té - ged áld a föld s az ég.